

[Askjær Jørgensen]

fælles økonomiske kasse? Er det en måde at behandle disse mennesker på, hvis de kuldsejler som 45- eller 50-årige og har diskusprolaps, er diabetikere, eller hvad ved jeg, så at sige til dem, at nu kan de blive sat på førtidspension, socialhjælp el.lign.? Det mener vi ikke. Vi mener, der er et meget stort behov for at sige, at modtagere af såvel førtidspensionsbeløb som arbejdsløshedsunderstøttelse og efterløn alle sammen er borgere, der skal leve på et socialt sikkerhedsnet, der skal være retfærdigt, der skal være ens for alle borgere.

Fremskridtspartiet helmer ikke, før vi får arbejdsløshedsunderstøttelsen sat ned på samme beløb som førtidspensionen eller rettere sagt får førtidspensionsbeløbene sat op. Det ville nok være rimeligt, hvis man lod de to beløbsstørrelser mødes på midten. Førtidspensionsbeløbet skal langt, langt, langt højere op, end det fremgår af ministerens forslag, inden vi er tilfredse. Vi er ikke tilfredse med, at mennesker skal nøjes med et grundbeløb, eventuelt med et tillæg, enten det nu bliver 25.000 eller 30.000 eller 35.000 kr. om året. Det er ikke en måde at behandle mennesker på, som typisk vil være mennesker, der har gået ude og knoklet og gjort det grove arbejde her i samfundet.

Vi ser det også i relation til, hvor godt man beskytter tjenestemænd, hvor godt man beskytter folkevalgte, hvor godt man beskytter offentligt ansatte på alle leder og kanter. Vi ser det også i relation til, hvor heldige de har været, der har haft en ansættelse, hvor de får høje erstatninger, når de får en eller anden varig arbejdsskade.

Vores konklusion er, at vi er nødt til at sige, at socialdemokratiets holdning på området her er meget asocial. Socialministerens forslag er et skridt på vejen, det er mere acceptabelt, men der mangler et meget stort stykke endnu, inden man har nået, hvad der er retfærdigt, inden vi kan påberåbe os, at vi har et velfærdssamfund.

**Yvonne Herløv Andersen (CD):**

Nu kunne man jo godt få opfattelsen af, at meningen med de fremsatte forslag var at lave flere pensionister, men det er det sådan set ikke, og jeg tror også, man skal tage lidt af dramatikken af det med hensyn til reform, for reformer har jo været et forslidt og mis-

brugt ord. Der har meget sjældent været rigtigt indhold i reformer, sådan som jeg opfatter det, hvor man kigger på, hvad der er behov for, hvad vi kan gøre ved det, og vender bunken en gang. Det har man jo ikke rigtig gjort. Man har ligesom lappet lidt videre på det, der var. Det er i øvrigt også et forslidt ord, undskyld.

Men med hensyn til socialdemokratiets forslag vil jeg sige, at det er da et rigtigt oppositionsforslag, og det er meget forståeligt, men samtidig er det også den ideale fordring. Det kan nok ikke lade sig gøre, men der er mange gode ting og mange gode tanker i det, men det er samtidig også for dyrt.

I øvrigt synes jeg, det er en historisk dag, hvor man næsten skulle have en flagsmykket sal i stedet for det meget store ekko, som lyder, når jeg siger noget heroppefra, for hvis vi nu havde forestillet os, at det var et lovforslag om alle hunde ud af København, så havde der sikkert været tæt pakket, men dette drejer sig sådan set om opfyldelsen af nogle løfter, som to regeringer har givet en meget stor gruppe mennesker, og her tænker jeg specielt på det, som vi alle sammen, hvad enten vi hører til det ene eller det andet parti, har måttet bøje nakken skamfuldt over, nemlig laveste invalidepension. Det har været noget af det mest ubehagelige for alle partier i denne sal at være vidne til, at man ikke har kunnet gøre det, man har lovet, og jeg synes egentlig, det allerbedste ved det hele er, at nu får vi da indfriet vores løfter om at afskaffe den laveste invalidepension, som har redet os alle sammen som en mare, fordi vi har givet folk nogle løfter, som de har troet på, og som så ikke blev opfyldt.

Det, man så vil med dette, er en forenkling og en afslutning af det punkt, som jeg nævnte før, nemlig laveste invalidepension. Lad os få det overstået, og lad os få kigget på, hvad vi kan gøre ved det. Socialdemokratiets og regeringens forslag ligner i øvrigt hinanden i deres grundlæggende substans uhyre meget, så derfor lagde jeg også mærke til – og det var med glæde – at hr. Erik B. Smith talte om et bredt forlig. Selvfølgelig kan det da blive det, og årsagen til, at der måske ikke er så mange til stede – men det er der i øvrigt aldrig, når vi taler om socialpolitik – er måske, at der egentlig har været en ret god debat ude omkring. Der har været debat om dette, man har fået trukket linjerne